

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5416/2023
21.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Срећковић, адвокат из ..., против тужених Јавног стамбеног предузећа „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, које заступа Градско правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 3463/21 од 29.08.2022. године, у седници одржаној 21.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 3463/21 од 29.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 3463/21 од 29.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 11416/20 од 11.02.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције износ од 1.617,00 динара, са законском затезном каматом појединачно за сваки месечни износ, као у њеном садржају. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, до кончане исплате. Ставом трећим изреке, отказано је прво рочиште за главну расправу у спору мале вредности одређено за 25.02.2021.године, у 10,40 часова, судница бр.18.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 3463/21 од 29.08.2022. године преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде на основу признања и обавезан тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и због битне повреде одредаба

парничног поступка, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. Закона о парничном поступку).

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) су изричито прописани услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. Закона о парничном поступку. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права.

У конкретном случају тужилац ревизијом оспорава правноснажно другостепено решење којим је преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде на основу признања и обавезан тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, нити постоји потреба за уједначавањем судске праксе, имајући у виду и то да је оспорена одлука донета у складу са правним схватањем утврђеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 17.02.2021. године.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, у вези члана 92 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23), па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана прописано је да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против решења другостепеног суда којим преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде на основу признања и обавезан тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка, које не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. Закона о парничном поступку, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић